

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Postikonttorissa

Author: Robert Kiljander

Release date: January 15, 2007 [eBook #20376]

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK POSTIKONTTORISSA ***

Produced by Tapio Riikonen

POSTIKONTTORISSA

Pikkukaupungin kuvaus yhdessä näytöksessä

Kirj.

R. KILJANDER

Ensimmäisen kerran julkaissut
K. J. Gummerus, Jyväskylä, 1887.

HENKILÖT:

**POSTINHOITAJA. KIRJURI. POSTILJOONI. KAUPPANEUVOS. TALONPOIKA. KULEKSIVA KAUPPIAS.
KAUPUNGINPALVELIJA. PIENI POIKA. SUUREMPI POIKA. HELMI. NEITI EUFROSYNE. TALONPOIKAISVAIMO.
PALVELUSTYTTÖ. YLEISÖÄ.**

Tavallinen postikonttorihuone pienessä kaupungissa. Perällä ja vasemmalla puolella ovi (näyttämöltä luettu), oikealla ikkuna. Poikkipuolin näyttämöä pitkä kirjoituspöytä, jolla muun muassa on vesikarafiini lasineen. Pöydän ääressä vasemmassa päässä istuu Postinhoitaja (vanha mies, yönutussa ja viheriäisellä silmävarjostimella) ja häntä vastapäätä pöydän toisessa päässä Kirjuri (nuori ja laiha mies). Perällä, pienen pöydän ääressä, vanhanlainen Postiljooni, joka näkyy olevan hyvin unissaan. Piikatyttö ja Pieni poika seisovat postinhoitajan edessä kirjeitä kädessä.

PIIKA. Tässä olisi kirje. Mitähän se maksaa?

POSTINHOITAJA. Anna tänne! 80 penniä.

PIIKA. Tässä on.

(Antaa setelin).

POSTINHOITAJA. Viisi markkaa! Eikö sinulla ole pienempää?

PIIKA. Ei ole.

POSTINHOITAJA. No, mene vaihtamaan sitten! (Ottaa pojalta hänen kirjeensä ja tarkastelee sitä) Minnekkä tämä on menevä? Eihän tästä kukaan ihminen saa selkoa!

POIKA. Isälle se on.

POSTINHOITAJA. Isälle! Mutta missäs isäsi on sitten? Onko hän kuussa vai —?

POIKA. Ei, Hameriikassa hän on — tuolla kaukana selän takana.

POSTINHOITAJA (Hymyilee vähän säälivästi): Vai niin! Saako sihteeri noista variksenjaloista mitään tolkkua? (Viskaa kirjeen kirjurille, joka heti lakkaa kirjoittamasta ja kohteliaasti hymyillen ottaa tarkastaakseen päällekirjoitusta).

POSTINHOITAJA (piialle): No, mitä sinä siellä töllistelet? Etkö kuullut, että mene vaihtamaan?

PIIKA (mennessään): Kylläpä on huono postikonttori, kun ei viisimarkkaistakaan voida särkeä —!

POSTINHOITAJA. Häh, mitä se tuo —?

KIRJURI (antaa kirjeen takaisin postinhoitajalle) Minä luulen että tämä pitäisi oleman Michigan.

(Rupeaa kirjoittamaan).

POSTINHOITAJA. Jassoo! No, syyttäkööt itseään, jos se ei tule perille, ja kirjoittakoot sitten sanomalehtiin postslarvista tai muuta roskaa, jos huvittaa! (Pojalle) Kaksikymmentäviisi penniä.

POIKA. Eikö mene kahdellakymmenellä?

POSTINHOITAJA. Kyllä minä sinut —!

POIKA. No, tuoss' on sitten. Hyvästi!

(Menee) (Äänettömyyttä; kuuluu vain kirjurin kynän raapimista).

POSTINHOITAJA (puoliääneen): Sihteeri!

KIRJURI. Jahah?

POSTINHOITAJA (osottaa postiljoonia): Katsokaas Lundqvistiä!

KIRJURI. Hi, hi, hi! Ukko on vähän väsyksissä.

POSTINHOITAJA. Pohmelossa hän on, se juutas! (Ärjäsee) Lundqvist!

POSTILJOONI (säikähtyy ja pyyhkii silmiään) Mi-mi-mitä, herra postimestari —?

POSTINHOITAJA. Ei mitään. Älä vaan nuku, sen sanon.

POSTILJOONI. Nuku? No, ei tule kysymykseen — kaikkea vielä —

(Rupeaa leikkaamaan kirjeenkuoria, mutta jättää kohta työnsä ja ottaa entisen asemansa).

NEITI EUFROSYNE (noin 45 v. vanha, muodinmukaisessa puvussa ja hyvin teeskentelevä): Hyvää huomenta! (Sekä postinh. että Kirjuri kumartavat kohteliaasti istuessaan) Saanko luvan kysyä, *onko* posti jo tullut?

POSTINHOITAJA. Ei vielä, sitä juuri tässä parhailaan odotetaan.

NEITI. *Eikö* ole tullut — voi, voi! Ja minä kun odotan siinä *niin* tärkeitä pakettia! *Hyvä* herra postimestari, *saanko* vaivata teitä — että sitten kun se tulee — että minä saan siitä tietoa? Saanko vaivata teitä sillä *suurella* palveluksella?

POSTINHOITAJA. Kyllähän sitä aina annetaan ilmoitus tuommoisista lähetyksistä.

NEITI. Niin, jos herra postimestari olisi niin hyvä — sillä se on niin *äärettömän* tärkeä paketti! Minä tarvitsen sitä tänä iltana tanssiaisissa — ilman sitä en voi sinne mennä. Tuleeko postimestari myöskin sinne? Totta kai!

POSTINHOITAJA. Ei ole vanhasta konkariksi.

NEITI. Vanha! Mitä vielä! Eihän sitä milloinkaan ole liian vanha, ellei itse tahdo semmoinen olla. Mutta herra sihteeri kumminkin tulee?

KIRJURI. Olenhan minä vähän ajatellut — —

NEITI. Niin, se on tietty! Mitä Helmi muuten sanoisi, hi, hi hi!

POSTINHOITAJA (ivalla): Kuka se Helmi on? Onko se flamma?

NEITI. No, eikö postimestari sitä tiedä? Koko kaupunkihan siitä puhuu, ja jonakuna kauniina päivänä saamme me luultavasti jo kihlakorttia. Minä onnittelen jo edeltäpäin, hi, hi, hi! Mutta voi, voi, herra postimestari! *Jos* postimestari nyt sitten olisi niin hyvä ja muistaisi lähettää minulle sanan — sillä se olisi *niin* tärkeä — —

POSTINHOITAJA. Kyllä, kyllä, olkaa huoleti vaan!

NEITI. No, kiitoksia paljon! Hyvästi sitten, hyvästi, ja tuhansia terveisiä rouvalle! Mutta kyllä teidän pitää tulla baaliin, ei se auta — kyllä teidän pitää tulla! Hyvästi, hyvästi!

(Poistuu).

POSTINHOITAJA. Hyvästi! — Hm, vai sihteerilläkin on jo henttunsa, vai mitä tuo vanha hupakko tuossa puhui? No, mikä aikaseen kylvetään, se aikaseen niitetään.

KIRJURI. Eikö mitä — hän lörpöttelee vaan turhia.

POSTINHOITAJA. Onko se tuo kauppias Hellmannin Helmi, josta kysymys on? Niin, sievä tyttöhän tuo onkin ja toimelias ja reipas muutenkin.

KIRJURI. Ei se kukaan ole — joutavata puhetta vaan.

POSTINHOITAJA. Niin no, kyllä minäkin varottaisin tuommoisista tuumista, ennenkuin palkka tulee niin suureksi, että sillä jokseenkin vaimon ja lapsia voi elättää. Sillä minä tiedän omasta kokemuksestani, mitä merkitsee mennä naimisiin konttoorikirjurina. Velkaantuminen silmiä myöten, tai hampaat naulaan vaan, siinä se juttu.

TALONPOIKA (vanhanlainen mies, seisahtuu oven luo ja kumartaa syvästi):
Hyvää päivää!

POSTINHOITAJA (mutisee): Päivää!

TALONPOIKA. Suokaa anteeksi — onko tämä postikonttori?

POSTINHOITAJA. Kyllä. Mitä sinä tahdot?

TALONPOIKA. Olisi kirje jätettävä sisään.

POSTINHOITAJA. No, annas tänne!

TALONPOIKA (lähenee varpaillaan pöytää, jolle laskee kirjeen postimaksuineen): Tästä saisi ottaa.

POSTINHOITAJA. Se maksaa kaksikymmentä penniä — tuoss'on kolmekymmentä takaisin.

TALONPOIKA. Paljon kiitoksia! (Peräytyy vähän ja lukee rahojaan — lukee ne vielä uudestaan ja katsoo sitten postinhoitajaan): Tuota että — —

POSTINHOITAJA. No, mitä nyt?

TALONPOIKA. Minä sain vaan 25 penniä —

POSTINHOITAJA. 25 penniä? Näytäs tänne, sinä et osaa lukea!

TALONPOIKA (aukasee kouransa): Tässähän ne ovat —

POSTINHOITAJA. Jassoo! No, tuoss'on sitten vielä viisi penniä lisäksi, mutta muista että sinulla on sopiva raha vast'edes, kun tulet postikonttoriin, muista se!

TALONPOIKA. Kyllä —

(Pistää rahat kukkaroonsa ja peräytyy ovelle, johon jää seisomaan. — Äänettömyys).

POSTINHOITAJA. No, mitä tuuma maksaa, vai onko sulla muutakin asiaa?

TALONPOIKA. Olisin vaan kysynyt, onkohan tullut kirjeitä Helsingistä?

POSTINHOITAJA. Kyllä sieltä semmoisia on tullut paljonkin.

TALONPOIKA. Vai niin. Olisikohan minulle?

POSTINHOITAJA (tekee kärsimättömän liikunnon ja viskaa kirjurille kaksi kirjettä): Tuoss'on Viipurin rahakirjeet, kirjoittakaa ne sisään ja antakaa ne sitten minulle takaisin!

KIRJURI. Jahah!

(Äänettömyys).

TALONPOIKA. Ei siis taida olla mitään?

POSTINHOITAJA (ärjäsee): No, kuka sinä olet sitten?

TALONPOIKA. Oonpahan vaan tuolta kaupungin ulkopuolelta.

POSTINHOITAJA. Mikä sinun nimesi on? Sen vaan tahdon tietää, tuhmeliini!

TALONPOIKA. Niinkö minun nimeni!

POSTINHOITAJA. Niin, niin!

TALONPOIKA. Kalleksihan minua haukutaan.

POSTINHOITAJA. No, eikö sulla ole muuta nimeä?

TALONPOIKA. Oonhan minä Pekkakin.

POSTINHOITAJA. Mutta liikanimi — sukunimi? Enhän minä hiessä muuten mitään voi sanoa, sen tolvana!

TALONPOIKA. No, tuota, olihan isäni nimi Juntunen, jos se on niin tarpeellista että —

POSTINHOITAJA. Juntunen. No, mitä sinä sitten — (Katselee kirjeitä pöydällä) Ei ole mitään.

TALONPOIKA. Vai niin — soo-o! Milloinkahan mahtanee tulla?

POSTINHOITAJA. Niin, sen saat kysyä Jumalalta — minä en tiedä.

TALONPOIKA. Häh?

POSTINHOITAJA (ärjäsee): Ei ole, etkö kuule!

TALONPOIKA. Kyllä, kyllä. (Erikseen) Tuo herra varmaan tänään on astunut väärällä jalallaan sängystä, koska hän on noin kiukkuinen. (Ääneen) Hyvästi vaan! Herran haltuun!

(Kumartaa syvästi ja menee).

POSTINHOITAJA (mutisee): Hyvästi. (Äänettömyys.) Mutta mistä se olikaan kuin me tässä äsken puhuimme? Niin, se on totta, se oli neiti Helmistä ja nuoruuden rakkaudesta — —

POSTILJOONI (kuorsaa).

POSTINHOITAJA. Lundqvist!!

POSTILJOONI (herää) Jahah, jahah, herra postimestari —

POSTINHOITAJA. Tuollako tavalla sinä dejoureeraat, häh?

POSTILJOONI. Enhän minä mitään — —

POSTINHOITAJA. Pysy sinä vaan valveilla, muuten varo itseäsi!

HELMI (kirje kädessä): Hyvää päivää, setä! Saisinko ostaa kahdenkymmenen pennin postimerkin?

KIRJURI (erikseen): Ah, Helmi!

(Kirjoittaa suurella innolla).

POSTINHOITAJA. Hyvin mielelläni, tyttöseni. Sihteeri, katsokaapas tänne!

KIRJURI. Mitä? Jassoo — en huomannutkaan.

(Kumartaa jäykästi ja totisesti).

HELMI (samoin): Päivää!

POSTINHOITAJA (erikseen): Vai niin, et huomannut? (Ääneen Helmille) Noh, tänäänhän on kaupungissa suuret tanssiaiset, kuvaelmat ja mitä kaikkea siellä tarjotaankaan?

HELMI. Niin kuuluu olevan.

(Kiinnittää postimerkin kirjeeseen).

POSTINHOITAJA. Niinkuin ei sinne sitten mentäisikään?

HELMI. En ainakaan minä.

KIRJURI (katsoo häneen salaa; erikseen): Mitä?

POSTINHOITAJA. Ohoh, miks'ei? Nuorena ollessaan täytyy iloitella ja leikitellä; kyllä sitten vielä saa istua kököttää, kun vanhaksi tulee.

HELMI. Niinhän se on, mutta kun ei ole halua. On ollut niin paljon huvituksia näinä viimeisinä aikoina. Minne minä heitän tämän kirjeen?

POSTINHOITAJA. Jätä se tuonne pöydälle vaan! Mutta kyllä Helmin täytyy sinne mennä — jos ei muuten, niin toki sihteerin vuoksi.

HELMI (lyhyesti): Minä en ymmärrä, mitä tämä asia häntä koskee. Hyvästi! Terveisiä tantille!

(Menee).

POSTINHOITAJA. No, no, älä suutu, tyttöseni, älä suutu! Enhän minä mitään pahaa tarkoittanut, ha, ha, ha!

KIRJURI (erikseen): Eikö hän siis menekkään tanssiaisiin! Mitäs nyt on tullut väliin? Onko hän suuttunut minuun vai —?

POSTINHOITAJA. Sihteeri!

KIRJURI. Jahah, herra postimestari?

POSTINHOITAJA. Jos Viipurin korrespondensi on valmis, niin antakaa se tänne, että saan kirjoittaa alle.

KIRJURI. Kyllä, tässä se on. Ja ulkomaalaiset kirjeet myöskin. (Erikseen) Niin, hän on ehkä harmissaan siitä, kun puhuvat meistä että olemme kihloissa; ja nyt hän tahtoo näyttää kaikille, ettei hän minusta huolikaan. Ja minä kun jo ostin valkoisen huivin ja vippasin kaksi markkaa konfektia varten. No, juutas!

POSTINHOITAJA (joka on tarkastanut karttoja, purskahtaa yht'äkkiä makeaan nauruun): Mutta mitä hittoa, mitä hittoa tämä on? Ha, ha, ha! No, en ole hullumpata ennen nähnyt, Ha, ha, ha!

KIRJURI (levottomasti): Mitä — mitä se on?

POSTINHOITAJA. Katsokaapas, mitä sihteeri tänne on kirjoittanut. Huhtikuun 57 päivä? Ha, ha, ha!

KIRJURI. 57 päivä. (Repäisee kartan hänen kädestään) Kuinka minä sillä tapaa olen voinut —!

(Rupeaa kirjoittamaan uutta karttaa).

POSTINHOITAJA. Niin, niin, semmoista on olla rakastunut, ha, ha, ha!

PIIKA (joka lähetettiin vaihtamaan, tulee takaisin ja panee, sanaa sanomatta, saman setelin pöydälle

postinhoitajan eteen).

POSTINHOITAJA. Mitä se on?

PIIKA. Viisimarkkainen vaan.

POSTINHOITAJA. No, miksi sinä sen tuot takaisin? Enkö minä käskenyt sinun mennä sitä vaihtamaan?

PIIKA. Kyllä, mutta herra kauppaneuvos sanoi että se on tarpeetonta.

POSTINHOITAJA. Häh?!

PIIKA. Hän sanoi että postimestarin täytyy ottaa se vastaan.

POSTINHOITAJA. Mitäh? Että minun täytyy! Sanoppas vielä tuo sana, jos — —!

PIIKA. Niin, hän sanoi että se on vaan paljasta krongelia ja että postikonttorissa pitää olla sen verran pientä rahaa, että pienempiä setelejä voi särkeä ja että — —

POSTINHOITAJA. Jassoo, vai niin hän sanoi, vai pitää olla! Hän tuntee siis asetukset paremmin kuin minä itse! Vai postikonttori muka olisi joku vaihtopankki, ja minä ehkä voisin maksaa kyytirahat seteleissä! Vai sen hän luulee, vai niin! Mutta sanoppas tuolle tomppelille, tuolle pässinpäälle, ett'enpä olekaan hänen käskyläisensä, ett'en tarvitse häntä — —!

PIIKA. Minä en jouda täällä hävyttömyyksiä kuuntelemaan. Otetaanko seteli vastaan vai eikö?

POSTINHOITAJA. Ei, ei, ei, ei — etkö — etkö sinä ole sitä kuullut tuhat kertaa, sinä nokkaviisas letukka — —!

PIIKA (mennessään): No, tulkoon sitten kauppaneuvos tänne itse, niin saatte siitä keskenänne riidellä —

POSTINHOITAJA. Tulkoon vaan, jos huvittaa — mokoma lurjus! No, kaikkea sitä täytyy kärsiäkin! Sen vuoksi että hän on rikas, vaatii hän että kaikkien ihmisten pitäisi kumarrella häntä. Ja tuo piika sitten! Hyi, helvetissä!

(Sylkäsee ja juo vettä).

NEITI EUFROSYNE (pistää sisään päänsä peräovesta, mutta vetäytyy heti takaisin).

POSTINHOITAJA. Kuka se on? Tulkaa sisään vaan!

NEITI. Minä pyydän tuhat kertaa anteeksi! Mutta kun kuljin esplanaadin ohitse, niin kuului aivan kuin postikellon rämpytystä; mutta se mahtoikin olla joku toinen kello, koska ei — Vai *olisiko* se mahdollista — *onko* posti kumminkin jo tullut?

POSTINHOITAJA. En minä ainakaan sitä täällä näe.

NEITI. Niin, niin, senhän minä arvasinkin, eihän sillä koskaan olekaan tapana ehtiä näin aikaseen — pistäydyin vaan varmuuden vuoksi kysymässä. Niin, paljon terveisiä Heliniltä, herra sihteeri! Minä tapasin hänet kadulla. Hän oli niin kaunis ja punaposkinen ja toi kirjeen tänne. Mutta olkaa varovainen, olkaa varovainen, herra sihteeri — muuta en sano, hi, hi, hi! Mutta, hyvä herra postimestari, vielä yksi pyyntö! Olisiko se mahdollista, että minä saisin ulos tuon paketin jo heti kun posti on tullut; minä kävisin sen sitten huomenna kuittaamassa? *Olisiko* se mahdollista — sillä se on *niin* tärkeä?

POSTINHOITAJA (ivalla): Vai niin, mutta mitähän siinä oikeastaan mahtanee ollakaan tuossa paketissa, olisipa hauska kuulla?

NEITI (kiekailevasti) Ei, ei, en minä sitä voi sanoa, en millään muotoa!

POSTINHOITAJA. Siinä on varmaan kihlasormus?

NEITI. Hyi, mitä te minusta ajattelette. Minä en milloinkaan mene naimisiin!

POSTINHOITAJA. No, sitten siinä on uusi leninki ihan viimeisen muodin mukaan, jos oikein arvaan?

NEITI. Ei, ei, älkää kysykökään; en minä voi sitä ilmaista.

POSTINHOITAJA. No, nyt tiedän! Siinä on valkoiset, silkkiset tanssikengät, jommoisia käytetään suurissa haaleissa, eikö niin?

NEITI. Ei suinkaan! Älkää koettako sitä arvata, ei se kumminkaan onnistu! Sen vaan voin sanoa, että siinä on jotakin aivan uutta, aivan modernia. Ei, nyt jo vaikenen, nyt jo vaikenen! Mutta, hyvä herra postimestari, *olisiko* se mahdollista, että minä saisin sen ulos kohta, kun posti on tullut? *Olisiko* se mahdollista?

POSTINHOITAJA. No, koska se on niin hirveän tärkeä, niin täytyyhän tuota sitten — —

NEITI. Kiitoksia, paljon kiitoksia! Minä kävelen täällä ulkona odottamassa. Hyvästi siksi! Hyvästi, herra sihteeri! Mutta niinkuin sanoin teille: olkaa varovainen, olkaa varovainen! Hi, hi, hi, hi!

(Poistuu).

POSTINHOITAJA. Hyvästi vaan! Saa nähdä, niin tuo tärkeä paketti ei sisällä muuta kuin tavallisen pomaada-purkin. Vai mitä sihteeri siitä arvelee?

KIRJURI. Niin, kuka sen voi tietää.

POSTINHOITAJA. Mutta, kuulkaapas, mitä hän teille sanoi? Sitä en ymmärtänyt.

KIRJURI. En minäkään. Mitä lie rupattanut.

KAUPUNGINPALVELIJA (tulee. Hän on vanha, laiha mies mustissa kuluneissa vaatteissa ja kantaa mustiin kansiin niottua kuittikirjaa, jonka sisällä on useampia suurempia kirjeitä; änkyyttää kovasti puhuessaan).

POSTINHOITAJA. No, tuossa tulee nyt maistraatin posti — myöhään kuin aina, kuinkas muuten!

KAUPUNGINPALVELIJA. Po-po-pormestari — py-py-py — pyysi — pa-pa — paljon — a-anteeksi — ett — tett — tettei hän sa-saanut po-postia ennemmin valmiiksi, mu-mutta hänellä o-on — ollut niin paljon työtä tänään, ett — tett — tett — tett —

POSTINHOITAJA. Niinkuin tuo sitten tapahtuisi ensimmäisen kerran! Alottaisi joskus koetteeksi puolta tuntia aikaisemmin, ehkä se auttaisi. No, eihän kirjeet taaskaan ole sisäänviety! Mokomatakin huolettomuutta!

KAUPUNGINPALVELIJA. Ka-ka-ka — kai hän sen ki-ki — kiireissään on unhottanut — —

KIRJURI (erikseen): Olkaa varovainen, hän sanoi. Mitä se merkitsee? Tarkoittiko hän sillä että Helmillä olisi toinen, jota hän —? Ei, ei se ole mahdollista. Mutta jos tuo kirje, jonka hän tänne jätti —? Kas, tässä se onkin! (Ottaa kirjeen, jonka Helmi jätti pöydälle) No, taivaan Herra, mitä näen minä! Luutnantti Saabelhjelm, Helsingissä! Sama hieno herra, joka oli täällä viime talvena ja joka niin usein hänen kanssaan tanssi! Onko tämä unta vai totta? Olisivatkohan oikein kihloissa? No, sittenhän koko minun toivoni, koko minun onneni olisi —! Oi, kavaluutta! Oi, petollisuutta!

POSTINHOITAJA (kaupunginpalvelijalle): Niin, niin, se ei kelpaa puollustukseksi. Sano hänelle vaan, että jos semmoista laiminlyömistä vast'edes tapahtuu, niin lähetän postin takaisin kirjoineen kaikkineen, sano se hänelle!

KAUPUNGINPALVELIJA (kumartaen): Ky-k — — ky-kyllä he — he — herra po-po — postimestari —

KIRJURI (kuin edellä): Mutta enhän minä koskaan ennen ole huomannut kirjeitä häneltä luutnantille, ja olisihan tuosta kumminkin kuullut puhuttavan, jos siinä olisi perää. Niin, mutta kenties luutnantti on kosinut kirjeellisesti? Jaa, se voi kyllä olla mahdollista, vaikk'en minä ole siitä mitään tiennyt. — Voi, voi, niinkö nyt raukesi koko minun kaunis unelmani!

HELMI (tulee).

KIRJURI (kuin edellä): Helmi!

HELMI. Hyvää päivää taas! Nyt teille on tapahtunut pikkuinen erehdys, setä.

POSTINHOITAJA. Mitä? Erehdys? Kuinka niin?

HELMI. Te annoitte minulle väärin takaisin, kun äsken jätin tänne kirjeeni.

POSTINHOITAJA. Väärinkö takaisin? En suinkaan. Minulla ei ole tapana erehtyä.

HELMI (hymyillen): En tiedä, mitenkä lienee, mutta ainakin se tällä kertaa on tapahtunut.

POSTINHOITAJA. Ei, ei, ei se ole mahdollista. Sinä olet pudottanut rahat, siinä kaikki. Olisit luku-
ne, ennenkuin läksit, tyttöseni!

HELMI. Ei, kyllä ne ovat minulla vielä tallessa kaikkityyni; sillä 50 pennin sijasta annoitte minulle kokonaista 10 markkaa.

POSTINHOITAJA. Kymmenen markkaa! No, kaikkea! Annappas tänne! Niin, enkös aina ole sanonut että noista uudenaikaisista kultarahoista on vaan harmia ja vastuksia kunnollisille ihmisille.

(Antaa Helmille 50 penniä ja rupeaa työskentelemään maistraatin postin kanssa).

HELMI (lähestyy kirjuria): Kuuleppas, Janne — tuota — menetkö sinä todellakin noihin tanssiaisiin tänä iltana?

KIRJURI (häneen katsomatta): Josko tanssiaisiin menen?

HELMI. Niin, olihan, muistaakseni, vähän kysymystä siitä, kun viimein tapasimme toisiamme.

KIRJURI. Oliko niin? En muista enää. Ja mitä se muuten sinuun koskee, menenkö sinne vaiko en?

HELMI. Suutuitko sinä oikein totta noista sanoista, joita äsken tuolle ukolle tuossa —?

KIRJURI. En suinkaan. Mikä oikeus minulla olisi siitä suuttua? Mikä oikeus minulla olisi siihen, senpä tahtoisin tietää.

HELMI. Sinä olet huonolla tuulella tänään, sen huomaan.

KIRJURI. Paljon mahdollista. Eihän sitä jokainen voi ottaa elämätä niin iloiselta kannalta kuin sinä — varsinkaan ei tämmöinen köyhä ja halpa mies kuin minä olen.

HELMI. No, älä nyt joutavia puhu! Tule vaan pois tanssiaisiin! Sinne tulee paljon väkeä, torviseptetti soittaa, ja me saamme oikein hauskaa. Tule nyt vaan!

KIRJURI (lyhyesti ja pontevasti): En tule!

HELMI (närkästyneenä): No, ole tulematta sitten! En minä tuommoista jöröä paljon kaipaa, se on vissi!

KIRJURI. Niinkö, että sinä sitä ennen olet tehnyt? Ei, kyllä minä sinut nyt tunnen; kyllä sinut nyt tunnen perinpohjin.

HELMI. Mutta mitä tämä on? Olenko sinua jollakulla tavalla loukannut, koska sinä —?

KIRJURI. Eihän semmoista voi loukkaukseksi sanoa, ei millään muotoa. Onhan se jokaisen omassa vallassa käyttäytyä siinä asiassa mielensä mukaan. Minä vaan olen ollut tuhma narri.

HELMI. Sinä olet hupsu!

KIRJURI. Ainakin tähän asti olen semmoinen ollut, mutta nyt ovat silmäni auenneet. Kuule, sanonko sinulle jotakin?

HELMI. No —?

KIRJURI (suurella pontevuudella): Koketti!

(Rupeaa kirjoittamaan niin että kynä räiskyy).

HELMI. Tuo on hävytöntä! Semmoisen miehen kanssa en enää tahdo olla minkäänlaisessa tuttavuudessa, tiedä se!

(Menee kiivaasti).

POSTINHOITAJA (kaupunginpalvelijalle) Mitä? Vielä yksi kirje postitunnin perästä? No, tuohan nyt sitten! Te olette auttamattomia!

KAUPUNGINPALVELIJA Pa-pa paljon ki-ki — — kiitoksia —

(Menee).

KULEKSIVA KAUPPIAS (repaleisissa vaatteissa, sikaripätkä suussa, pieni puulaatikko kainalossa ja vähän päissään; täyttää ovesta kaupunginpalvelijaa vastaan).

KAUPUNGINPALVELIJA (säikähtynyt): Ku-ku-kuka sillä tavalla —!

KULEKSIVA KAUPPIAS. Yrsekta, sanoo ruotsalainen. — Päivää, herra postimestari, päivää! Onkohan kirjeitä kauppa-asioitsijalle Risto Reetanpoika Reppuselle?

POSTINHOITAJA. Reppuselle? Ei ole.

REPPUNEN. Senhän arvasinkin. (Aukaisee laatikkonsa) Ei herra postimestari sattumaltaan tarvitse kiiltopulveria, maailman parasta kiiltopulveria? Ensimmäisen palkinnon saanut Londonissa, Pariisissa, Filadelfiassa ja Moskovassa. Sopii kaikille metalli-esineille. Kirkastaa silmänräpäyksessä mitä tahansa, niinkuin veitsiä, kahvelia, saksia, kynttiläjalkoja, sormuksia — — —

POSTINHOITAJA. En, en — en minä semmoista tarvitse.

REPPUNEN. Vai ei. Mutta ehkä pullo ootekolonjia? Sata prosenttia parempaa kuin Farinan. Palkinnon saanut maailman näyttelyissä — —

POSTINHOITAJA. Se on tarpeetonta, älkää vaivatko itseänne.

REPPUNEN. Sitten minulla on saippuata myöskin, ehta ruusunsaippuata. Hurmaava haju, verraton vaahto! — ainoastaan 50 penniä kappale — —

POSTINHOITAJA. Ettekö kuule? Olenhan minä jo sanonut teille, ett'en mitään huoli. Sitä paitsi rouvanikaan ei ole kotona, niin ett'en —

REPPUNEN. Ooh, täytyykö herra postimestarin kysyä tuommoista rouvaltaan? Mitä joutavia! Minä en milloinkaan kysy rouvaltani. No, minulla ei semmoista olekaan. (Lukitsee laatikkonsa) Herra postimestari, olkaa hyvä ja antakaa köyhälle matkustavaiselle viisi penniä sikariksi!

POSTINHOITAJA. Sikariksi? No, tuoss'on sinulle, hassu!

REPPUNEN. Kiitoksia hyvin paljon! Ehkä kumminkin saisi olla pieni laatikko kiiltopulveria? Maailman parasta kiiltopulveria, palkinnon saanut —

POSTINHOITAJA (ärjäsee): Pötki paikalla tiehesi, tahi kyllä minä sinut — —!

REPPUNEN. No, no, minä ymmärrän yskän. Atjöö, atjöö! (Menee hyräillen). Hyvästi, hyvästi!

POSTINHOITAJA. Kaunis poika tuo! (Vasemman puoleista ovea avataan puoleksi) Mitä se on? Jassoo, aamiainen. Hyvä, hyvä, minä tulen.

VANHANLAINEN TALONPOIKAISVAIMO (Niiaa): Hyvää päivää, herra postimestari, hyvää päivää! Tulin hakemaan tuota kirjettä, joka olisi tuleva Eeva Stiina Antikaiselle Puuppolan kylästä.

(Niiaa uudestaan).

POSTINHOITAJA. Niin, kyllä semmoinen löytyy. (Ottaa pöytälaatikosta kirjeen) Evastiina Antikaiselle Puuppolan kylässä. Hutikkalan talossa, Rantamäen torpassa — niinkö?

VAIMO. Juuri niin, aivan niin, herra postimestari.

POSTINHOITAJA. Se on rahakirje.

VAIMO. Niin, rahakirjehän sen piti oleman. Sillä kanttori, joka kävi täällä kaupungissa viime markkinoilla, oli kotiin tultuaan sanonut Muikkulan muorille, että postikonttorissa on semmoinen kirje, jota ei saa lähettää löysälaukussa, kun se sisältää rahaa, ja käsenyt muoria siitä ilmoittamaan kyläläisille; ja kun minulla oli muitakin asioita kaupunkiin, niin päätin pistäytyä sitä hakemassa, jos herra postimestari olisi niin hyvä ja — —

POSTINHOITAJA (keskeyttäen): Mistä sen pitäisi tuleman? Sano se ensin.

VAIMO. Pietarista, hyvä herra po —

POSTINHOITAJA. Ja kuinka paljon rahaa se sisältää?

VAIMO. Niin, tuota, en tiedä varmaan olisiko siinä nyt 5 tai 10 markkaa; sillä Liisa kirjoitti — se on nimittäin Liisa Laamaselta, tuo ravintolan entinen steeterska, jos hänet tunsitte, ja joka nyt on Pietarissa palveluksessa erään herran luona, joka kuuluu olevan kolmas mies keisarista. Niin, Liisa kirjoitti että ensi kerralla lähettää hän vaan pienemmän summan, sillä kurssin ovat hupsut panneet niin huonoksi, ettei rahaa saa kiskomallakaan. Mutta jos siinä on enemmänkin, niin sama se, kyllä minä nekin korjaan, jos vaan —

POSTINHOITAJA. No, osaatko sinä kirjoittaa?

VAIMO. Kirjoittaa? Ei, hyvä herra postimestari, ei se tämmöiseltä vanhalta ihmiseltä enää tahdo luistaa. Opetettiinhan sitä minullekin ennen maailmassa, ja osasinhan minä kerran nimeänikin töhrätä, mutta siitä on jo niin monta vuotta, ettei — —

POSTINHOITAJA. Niin no, siinä tapauksessa sinun täytyy hankkia tänne joku henkilö, joka kuittaa sinun puolestasi; muuten sinä et tuota kirjettä voi saada.

VAIMO. Voi, voi, mistä minä nyt semmoisen osaan löytää? Olkaa hyvä, herra postimestari, minä rukoilen nöyryydestä, olkaa hyvä ja kirjoittakaa minun edestäni!

POSTINHOITAJA. En minä sitä saa tehdä, laki sen kieltää.

VAIMO. Vai niin! Vai laki kieltää! (Kääntyy kirjuriin) Mutta eikös tämä teidän kisällinne voisi?

KIRJURI. Kisälli! Hanki paikalla kirjoittajamies, äläkä puhu tuhmuuksia!

VAIMO. Suokaa anteeksi! Kyllähän minä mielelläni hankkisin, mutta kun en tunne koko kaupungissa muita kuin ruununvouden Kalle-rengin, joka istuu vankilassa vekselin väärentämisestä... No, tuopa oli ikävät! Mitäs nyt on tehtävänä! Kuulkaapas, onko tuo kirjoittaminen sitten niin tarpeellinen? Eikö — —?

POSTINHOITAJA. Johan sinä kuulit, ett'et sitä ilman kuittia voi saada, sen räpäkö!

VAIMO. Jahah, kyllä! No, mikäs tässä muu auttaa sitten. Antakaahan tänne, niin koetan, muistaisinko vielä, kuinka noita koukeroita piirustellaan. Mitäs sitä kirjoitetaan?

POSTINHOITAJA. Kirjoita nimes tähän lappuun — tässä on kynä.

VAIMO. Jahah, kunhan nyt vaan tuota alkua muistaisin, niin kyllähän sitten loput — (Kirjoittaa ja mutisee itseksensä) Niin ensin tuo viiva noin — sitten tuo noin — ja a sanoo a — ärrä — i — kas niin —

POSTINHOITAJA. Näytäppäs tänne! Mitä sinä sinne oikeastaan kirjoitat?

VAIMO. Nimeni, niinkuin herra postimestari —

POSTINHOITAJA. Onko nimesi Maria myöskin?

VAIMO. Onhan se.

POSTINHOITAJA. Maria Evastiina Antikainen?

VAIMO. Eikö mitä; minä olen Maria Minkkinen.

POSTINHOITAJA. Maria Minkkinen?! Oletko hullu? Juurihan sanoit olevasi Evastiina Antikainen?

VAIMO. E-e — en suinkaan — enhän minä sitä ole sanonut —

POSTINHOITAJA. No, miksi sinä sitten tulit sen kirjeen noutamaan? Onko sinulla mikään oikeus siihen? Onko sulla valtakirja, häh?

VAIMO. Ei — eihän minulla —

POSTINHOITAJA (jatkaen): Ja tiedätkös, mikä edesvastaus tuommoisesta on? Jos tekisin oikein, niin hakisin poliisin ja antaisin viedä sinun putkaan, että siellä saisit miettiä, mitä se on virkamiestä sillä tapaa —

VAIMO. Voi voi, hyvä herra postimestari, antakaa anteeksi! Se on Evastiinan syy! Kun hän näki minun tulevan kaupunkiin, huusi hän perästäni: »Kuuleppas, Mari, sieppaapas samassa pois tuo rahakirje postista, niin saat kahvikupin ja viinaryypyn, kun tulet takaisin!» — niin että enhän minä tiennyt muuta kuin —

POSTINHOITAJA. Pois, tuoss' on ovi! Äläkä näytä naamaasi täällä vast'edes, muista se, mokoma!

VAIMO. Kyllä, kyllä — (Mennessään) Jeesus, tuommoista äkäpussia, joka aivan kuoliaaksi säikäyttää!

POSTINHOITAJA. Katsos, noin hän nyt pilasi tuon kuitin. No, kaikenlaisia harmia sitä pitää olemankin!

(Juo lasin vettä).

Postiljooni (kuorsaa).

POSTINHOITAJA (huutaa täyttä kurkkua): Lundqvist, sinä riivattu mies! Jos et sinä pysy valveilla, niin minä, niin totta kuin elän, annan sinulle rangaistusreissun ja kirjoitan posti-tirehtöörille, että sinä olet suuri juoppo ja että —

POSTILJOONI. E-e-enhän minä. Pidin vaan silmäni kiinni, kun tuo päivän paiste niin kovasti — —

(Vasemmanpuolista ovea avataan taas).

POSTINHOITAJA. Minä tulen, minä tulen. (Kirjurille) Menen vähän tuonne sisään. Jos tarvitaan, niin tulkaa hakemaan!

(Menee).

KIRJURI. Jahah, kyllä minä —. Hyvä että hän meni, niin saan olla rauhassa, sillä kovin tuntuu nyt mieleni raskaalta. — Niin, kyllä se nyt taitaa olla loppu minun ja Helmin välillä, ja eihän se kumma olisikaan, kun häntä niin pahasti loukkasin. Miksi en voinutkaan paremmin hillitä itseäni? Sillä jos hän olisikin kihloissa luutnantin kanssa, niin syytönhän hän on siihen, kun minä en koskaan ole rohjennut puhua suutani puhtaaksi. Niin, aika pöllö olin, se on vissi! Mutta olemmehan tuttuja jo lapsuudesta saakka, ja pitäisihän Helmin jokseenkin tietää minkälaisia tunteita minulla on häntä kohtaan. Saakeli soikoon! Jos vaan varmaan tietäisin, mitä tuo kirje tuossa sisältää, niin antaisin mielelläni vaikka koko vuosipalkkani! — Mutta katsoppas, eikö hän unhottanut tuonne hansikkaansa? Aivan oikein, hänen se onkin. Ah, kuinka hieno ja pehmoinen se on! Mikä vieno tuoksu siitä lähtee! Ja kuinka suloisesti se hänestä muistuttaa! Ja hän, hän siis nyt olisi minulta ijäksi kadonnut — tullut toisen omaksi! Ei, se on mahdotonta, minä en voi sitä ajatellakaan, en, vaikka kuinka koettaisin!

ERÄS POIKA. Antakaa minulle kahdenkymmenen pennin merkkejä markan edestä.

KIRJURI (omissa ajatuksissaan): En, ennenkuin näen sen omilla silmilläni, tahi kuulen sen häneltä itseltään, sillä —

POIKA (kovemmin): Tämän edestä 20 pennin merkkejä!

KIRJURI (kuin edellä): Sillä niin kummalliselta, niin kaikin puolin oudolta tuntuu minusta, että hän ottaisi — —

POIKA (huutaa): Markan edestä 20 pennin merkkejä!

KIRJURI (säikähtyen): Ole huutamatta, hunsvotti!

(Antaa pojalle postimerkkejä).

POIKA. Kiitos! Morjesta vaan!

(Kato).

KIRJURI. Niin, oudoltahan se tuntuu, se on totta, mutta kuinka selittää tuota kirjettä tuossa? Sillä mistä muusta kuin rakkauden asioista nuori tyttö voi kirjoittaa nuorelle miehelle! Niin, kuta kauemmin tuota ajattelen, sitä enemmän vaan pääni siitä pyörälle käypi.

NEITI EUFROSYNE (pistaa päänsä sisään peräovesta): Herra postimestari! — herra sihteeri! minä saan ilmoittaa teille jotakin: posti tulee, posti tulee!

KIRJURI (välinpitämättömästi): Vai niin —

NEITI. Niin, se on vielä hyvin kaukana — tuolla Jyrkkämäen kohdalla vasta kuuluu kello — mutta se tulee semmoista hirmuista vauhtia, että kyllä se tuossa tuokiossa on täällä. Mutta missä postimestari itse on?

KIRJURI. Missä lienee.

NEITI. Vai niin, mutta kuulihan sihteeri että hän lupasi antaa minulle tuon paketin heti postin tultua? Eikö totta, kuulihan sihteeri sen —?

KIRJURI (kärsimättömästi): No, kyllä —

NEITI. Niin, että jos hän rupeisi kronglaamaan, eikä tahtoisikaan sitä antaa, niin te voisitte muistuttaa häntä tuosta hänen lupauksestaan ja puhua minun puolestani. (Kiekailevasti) *Tahdotteko* sitä — *tahdotteko* puhua puolestani, herra sihteeri —?

KIRJURI. Mitä minä —

NEITI. Ei, vastatkaa nyt! Tahdotteko puollustaa minua, jos postimestari panisi vastaan? Minä olisin teille sitten niin *äärettömästi* kiitollinen. Tahdotteko sitä, sanokaa — sillä se olisi niin sanomattomasti *tärkeää* —

KIRJURI (ärjäsee): Menkää hiiteen! Minä en viitsi lorujanne kuunnella!

NEITI. Fyy! Mitä se on? Kuka sillä tapaa yleisöä kohtelee? Minä kirjoitan tästä sanomalehtiin, niin saatte nähdä, mitä siitä seuraa! Fyy, semmoista raakuutta! Fyy!

(Katoa).

KIRJURI. Kirjoita vaikka keisarille, minä en siitä välitä! Niin, minä en enää välitä! Niin, minä en enää välitä koko maailmasta. Jos olisi minulla tässä myrkyä, niin pistäisin suuhuni, että pääsisin tästä elämästä. Hoh hoo sentään!

HELMI (tulee).

KIRJURI. Ah, mitä näen minä! Hän!

HELMI (kylmästi ja lyhyesti) Taisin unhottaa tänne hansikkaani? Onko se täällä?

KIRJURI. Hansikkasi? En tiedä varmaan; en minä ole sitä nähnyt —

HELMI. Vai niin, sitten minä olen pudottanut sen muualle —

(Aikoo mennä).

KIRJURI. Ei, kuule, kyllä se täällä onkin —

HELMI. No, mitä sinä sitten valehtelet! Anna se tänne!

KIRJURI. Minä aioin sen pitää vaan siksi kun olisin tavannut sinua mutta —

HELMI. Joutavata! Anna se tänne vaan!

(Ottaa sen ja aikoo mennä).

KIRJURI. Älähän — kuulehan —!

HELMI. Ei ole aikaa.

KIRJURI. Helmi, yksi sana vaan —!

HELMI. En jouda.

KIRJURI. Yksi ainoa sana vaan!

HELMI (pysähtyy): No, mitä nyt sitten?

KIRJURI. Tuota — hm — minä taisin vähän loukata sinua tässä äsken.

HELMI. Niin, vieläkö kehtaat siitä puhua! Milloinka minä olen sinun edessäsi koketteerannut? Sano se, ole niin hyvä!

KIRJURI. Et milloinkaan, se on totta —

HELMI. Ja olenko minä muille koketteerannut sitten, mitä? Ei, sanokoot minusta mitä tahansa, mutta koketti en ole, sen tiedän varmaan.

KIRJURI. No, koeta nyt unhottaa nuo pahat sanat. Mutta kun tekee semmoisen äkkiarvaamattoman huomion, minkä minä vastikään, niin — —

(Vaikenee).

HELMI. Minkä huomion? Sinä puhut arvoituksilla.

KIRJURI. Ei se mitään ollut. Ja mitä siitä enää on puhumistakaan. Voimmehan sentään olla ystäviä, yhtä hyviä ystäviä kuin ennenkin — eikö niin?

HELMI. Sinä olet todellakin kummallinen! Ovatko kenties ihmiset kertoneet sinulle jotain pahaa minusta —?

KIRJURI. Ei suinkaan, toista se on. Mutta en minä sitä nyt tällä kertaa voi selittää —

HELMI. No, parasta se taitaa ollakin. Toimita nyt humöörisi hauskemmalle kannalle ja muista, ett'et unhota pois postista tuota kirjettä luutnantti Saabelhjelmille! Se on tärkeä kirje.

KIRJURI (kylmästi): Jahah, kyllä! (Häneen katsomatta) Vai on se niin tärkeä?

HELMI. Se on tietty. Se on karhumakirje meidän puodista, oikein ankara lisäksi.

KIRJURI. Mitä?! Karhumakirje?

HELMI. Niin, kahdestakymmenestä hansikkaparista, jotka herra kauniisti jätti maksamatta, kun hän täältä matkusti, Luuli kai pääsevänsä velastaan sillä tavoin että välistä minua hienosteli, mutta eipä onnistunutkaan; sillä pappa käski minun kirjoittamaan, että jos ei rahaa heti tule, niin jätetään ne uloshaettavaksi. Saa nähdä nyt, mitä tuo hieno sotaherra siihen vastaa.

KIRJURI. Onko se mahdollista? Sinä et siis — sinä et siis olekaan — —?

HELMI. Mitä?

KIRJURI. Et siis olekaan kihloissa?

HELMI. Kihloissa!? Minä?

KIRJURI. Niin, tuon luutnantin kanssa?

HELMI. Luutnantin kanssa?! Oletko sinä aivan —?

KIRJURI. Siinä ei siis ollutkaan perää! (Ottaa häntä kädestä) Helmi!
Kultaseni —!

HELMI (irroittaa itsensä) Herra Jumala, mitä nyt!

KIRJURI. Helmi! Sinä tunnet minun; me olemme lapsuuden toveria. Olisiko se mahdollista, että, jos kysyisin sinulta — jos sinä —?

HELMI. Herra jestan, laske minut — laske minut —!

KIRJURI (jatkaen): Niin, jos kysyisin sinulta, pidätkö minusta sen verran — luotatko minuun niin paljon, että uskaltaisit — että tahtoisit —?

HELMI. Olethan sinä ihan vimmattu —! Tässä kaikkein kuullen —! Laske — laske —!

KIRJURI. En, minä en sinua laske ennenkuin sinä sanot, rakastatko minua?

HELMI. No, Janne, mitä se nyt on? Päästä minut — päästä paikalla —!

KIRJURI. Sano ensin, tahdotko tulla omakseni!

HELMI. Voi, voi, päästä minut, päästä minut —

KIRJURI. Sano, tahdotko tulla omakseni?

HELMI. Tahdonhan, tahdonhan, mutta —

KIRJURI. Se on siis totta! Helmi! Morsiameni! Armahani!

(Suutelee häntä vaikka hän vastustelee).

HELMI. Etkö sinä sitä jo kauan ole huomannut? Luulin että se liiankin selvään olisi tullut näkyviin. Mutta mitä tuosta kumminkaan voi tulla, kun olemme niin köyhiä, ja kun sinun tulevaisuutesi on niin hämärä ja epävarma —

KIRJURI. Ei hätää, ei ollenkaan hätää; kyllä asiat itsestään selviävät, kun vähän odotamme. Pääasia on vaan, että rakastamme toisiamme ja että sinä olet minun oma, kiltti —

(Yrittää häntä suudella, mutta samassa kuorsaa postiljooni oikein kovasti ja monilla »rulaadeilla»).

HELMI. Taivas, mitä se oli?

KIRJURI. Lundqvist vaan. Ei se tee mitään — älä mene!

HELMI. Minun täytyy, minun täytyy —

KIRJURI. Jäähän nyt hetkeksi! Yksi muisku — yksi ainoa vaan!

HELMI. Ei nyt — toinen kerta — iltasella. Hyvästi!

(Kato).

KIRJURI. Vai niin, nyt se siis on tehty, tuo jota niin kauan aikaa olen miettinyt. Vähän kummalliseltahan tuo tuntuu, mutta kuitenkin niin rauhalliselta, niin onnelliselta! Niin, nyt on minullakin joku, joka minusta pitää. Hei vaan, pois tieltä! Nyt on tämä poika kihloissa, hei!

(Postiljooni kuorsaa hiljaa tämän repliikin kestäessä).

KAUPPANEUVOS (astuu sisään. Hän tervehtii kohteliaasti, mutta kylmästi): Hyvää päivää! Voisinko saada tavata herra postimestaria?

KIRJURI. Jahah, kyllä, herra kauppaneuvos. (Menee ovelle) Jos postimestari olisi niin hyvä ja —

POSTINHOITAJA (sisältä muristen): Minä tulen, minä tulen.

KIRJURI. Olkaa hyvä ja istukaa, herra kauppaneuvos! Tässä olisi tuoli — —

KAUPPANEUVOS. Kiitos! Älkää vaivatko itseänne!

(Jää seisomaan).

KIRJURI. Kaunis ilma tänään, kaunis ilma!

KAUPPANEUVOS. Onhan tuo satanut koko päivän?

KIRJURI (katsoo ikkunaan päin): Onko satanut? Kas, kun en huomannutkaan, kun luulin että —

POSTINHOITAJA (tulee sisään): No, mitä nyt? (Erikseen) Kauppaneuvos!

KAUPPANEUVOS. Herra postimestari, minä tulen tänne eräässä ikävässä asiassa. Noin puoli tuntia sitten lähetin tänne kirjeen, jota seurasi viisi markkaa, mutta rahoja ei otettu vastaan.

POSTINHOITAJA. Minä en ole velvollinen vaihtamaan.

KAUPPANEUVOS. Tuota uskon sen verran kuin se ansaitsee; mutta se ei olekaan pääasiani. Te olette epäkohteliaasti kohdellut minun palvelustyttöäni ja lisäksi hänen ja tämän nuoren herran kuullen haukkunut minua pässinpääksi ja lurjukseksi.

POSTINHOITAJA. Se — se on valhe!

KAUPPANEUVOS (kirjurille): Te voitte sen todistaa. Eikö postimestari niin sanonut?

KIRJURI. En, enhän minä — en minä kuullut —

KAUPPANEUVOS. No, kyllä tuosta kohta selkoa otetaan. Sillä asia on sitä vaikeata laatua, ett'en millään muotoa voi sitä jättää, minä kun olen pakoitettu tuosta kunnianloukkauksesta viemään teidät oikeuteen.

POSTINHOITAJA. Mitä? Oikeuteen? Se on sikamaista!

KAUPPANEUVOS. Minä myönnän teille kuitenkin yhden ehdon.

POSTINHOITAJA. Minä en huoli ehdoista —

KAUPPANEUVOS. Minä lausun sen kumminkin. Jos nimittäin tämän päivän kuluessa vieraiden miesten läsnäollessa pyydätte minulta anteeksi, niin —

POSTINHOITAJA. Minä en pyydä anteeksi, en kuuna päivänä, ei vaikka minut vietäisiin Siperiaan!

KAUPPANEUVOS. Niinkuin sanottu, minä odotan tämän päivän. Hyvästi!
(Kirjurille) Hyvästi, herra!

(Menee).

POSTINHOITAJA. No, onko ennen mokomata kuultu! Vai kunnianloukkauksesta! Enhän minä ole hänestä mitään sanonut! Tuommoinen tukkijunkkari! Keinottelija! Varas!! Rosvo!!! Ryöväri!!! Huh, missä on vettä? Antakaa tänne lasi vettä, vettä — pian!

KIRJURI. Tässä, kas tässä!

(Antaa hänelle läkkitolpon).

POSTINHOITAJA (yrittää juomaan): Oletteko järjeltänne, ihminen!
Läkkiähän tämä on!

KIRJURI. Läkkiä! Anteeksi, Herran nimessä!

(Postikello kuuluu).

KIRJURI (juoksee ikkunaan): Kas tuossa tulee posti! Ja kolmella hevosella! Lundqvist, herää, herää!

POSTILJOONI. Mitä? Kuka minua huusi?

(Kaatuu lattialle).

POSTINHOITAJA. No, nyt on maailma mullin mallin! Sihteeri on tullut hulluksi, postiljooni makaa humalassa lattialla, ja posti tulee kolmella hevosella! Piru olkoon postimestarina, enkä minä!!

(Peräovi avataan selälleen, ja matkustavainen postiljooni sekä kaksi kyytimiestä kantaa laukkuja sisään. Lundqvist nousee ja auttaa heitä. Samassa tulvaa huoneeseen paljon muitakin ihmisiä, kirjeitä ja pakettia kädessä, niiden joukossa Kaupunginpalvelija, Reppunen, Talonpoikaisvaimo ja Neiti Eufrosyne. Yksi tahtoo ostaa postimerkkejä, toinen kysyy kirjettä, kolmas on saanut väärin takaisin, neljäs kysyy, mistä posti on tullut, viides pyytää vaihtamaan sadanmarkan setelin, ja Neiti Eufrosyne vaatii ulos pakettiaan. Postinhoitaja raapii päätään ja huutaa että »vasta tunnin päästä, vasta tunnin päästä» ja käskee postiljoonin ajamaan heidät ulos kaikki tyyni. Postiljoonit koettavat kyytimiesten avulla tyrkätä heitä ovea vastaan, mutta he panevat vastaan.

Neiti Eufrosyne pyytää vielä kerran pakettiaan: »Mutta kun postimestari lupasi — kun se on niin tärkeä — ja kun se sisältää aivan uudenaikaisen [salaperäisesti] tournyyrin.» Keskellä tätä melua laskeutuu esirippu, mutta Eufrosyne ehtii vielä huutamaan: »minun tournyyrini, minun tournyyrini!»)

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK POSTIKONTTORISSA ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in

your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project

Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, "Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation."
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain "Defects," such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the "Right of Replacement or Refund" described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS', WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following

which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.